



## SŁOWO ŻYCIA

Maj 2015 r.

### „(Gdyż) wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, a święte jest Jego Imię” (Łk 1, 49)

1. Stwierdziliśmy, że *gdyż (oti)* otwierające nasz werset jest powtórzeniem spójnika przyczynowego *bo* znajdującego się na początku wersetu 48a. To powtórzenie jest spowodowane wtrąceniem (48b), które „zakłóca” tok hymnu.
2. Można skojarzyć pierwszą część wersetu: „wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny (*ho dynasto*)” ze słowami Anioła podczas Zwiastowania: „dla Boga nie ma nic niemożliwego”; oraz z wersetem 52: „strącił władców z tronu”.

Podobne skojarzenie narzuca się pomiędzy „wielkie (*megala*) rzeczy”, które uczynił Wszechmocny a słowem otwierającym hymn „wielbi (*megalyne*) dusza moja Pana”.

3. Część druga wersetu – „*święte jest Jego Imię*” – odnosi się do pierwszej przez spójnik *a*. Dosłownie fragment ten brzmi „*święte Jego Imię*” – zdanie nie ma orzeczenia, podobnie jak następne (w. 50), które wprowadzone jest przez spójnik *a*: „*a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia zachowuje dla tych, co się Go boją*”.

Pomimo że czasowniki zostały pominięte, obydwa zdania są w czasie teraźniejszym, podczas gdy te „wielkie rzeczy” Pana wobec Dziewicy Maryi są wyrażone czasie przeszłym (*aoriste*). Świętość i miłosierdzie Boże trwają zawsze i ciągle, ale to w świetle zbawczych interwencji Boga na przestrzeni dziejów dostrzegamy je, w szczególności zaś Odkupieńcze Wcielenie: „to zasadnicze odniesienie czasowe wybrzmiewa w całym *Magnificat* czyniąc ten hymn liryczną medytacją nad znaczeniem Zwiastowania. Waga tego wydarzenia jest tak wielka, że cała przyszłość w nim się zawiera i w pewnym sensie w nim się realizuje, podobnie jak obietnica dana ojcom znalazła w niej swoje wypełnienie” (Dom J. Dupont, OSB).

4. Podobieństwo w budowie tych dwóch zdań zaprasza nas do ścisłego ich łączenia. Brak orzeczenia oraz powtórzenie spójnika nadają całości wersetów 49. i 50. uroczysty wydzźwięk tak dobrze odpowiadający duchowi hymnu.

### „Wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, a święte jest Jego Imię”

„Żadnej aluzji o Jej zasługach – stwierdza Beda Czcigodny. Maryja całą swą wielkość odnosi do daru Boga, który, w całej swej mocy i potędze udziela tej wielkości, godności i męstwa swoim wiernym, ze swojej natury tak słabym i małym.

Maryja dodaje: „*Święte jest Jego imię*”, aby zachęcić i przynaglić swoich słuchaczy oraz tych wszystkich, do których dotrą Jej słowa, do ufego odwoływania się do Jego imienia. Bo w ten właśnie sposób będą mogli mieć udział w odwiecznej świętości i prawdziwym zbawieniu, według proroczego tekstu: „*ktokolwiek wezwie imienia Pana będzie ocalony*”. To jest imię Tego, o którym wcześniej powiedziała: „*Wielbi dusza moja Pana, Zbawcę swego*”.

Dlatego codzienne śpiewanie podczas nieszporów Hymnu Najświętszej Dziewicy jest zwyczajem wspaniałym i zbawiennym, a jego woń spowija święty Kościół. Można oczekiwać, że dusze wiernych, wspominających tak często Wcielenie Pana, rozplomią się jeszcze większą żarliwością i że tak częste przywoływanie świętych przykładów Jego świętej Matki umocni ich w cnocie. Nieszpory to dobry czas, aby powrócić do tej pieśni, ponieważ nasza dusza zmęczona całym dniem i nagabywana różnymi myślami potrzebuje, w chwili zbliżającej się czasu odpoczynku, skupić się, aby odnaleźć jedność uwagi” (Homilie o Ewangelii, I, 4: CCL 122, 25-26.30).

## **„Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, a święte jest Jego Imię”**

Jakie są te wielkie rzeczy, które Pan uczynił dla Dziewicy Maryi?

Święty Antoni z Florencji (1389-1459) odpowiada w swojej Summie Teologicznej: „Wielką jest rzeczą stworzenie nieba i ziemi z niczego. Wielką jest rzeczą uwolnić lud Izraela poprzez tyle cudów. Wielką jest rzeczą spuścić manę z nieba, by karmić Izraelitów na pustyni przez czterdzieści lat. Wielką jest rzeczą dać im w posiadanie ziemi obiecanej, po uprzednim wytępieniu wszystkich królów i ludów, które ją zajmowały. Wszystkie cuda, które nasz Zbawiciel dokonał w Judei przywracając wzrok ślepym, wyrzucając złe demony z opętanych, uzdrawiając chorych, wskrzeszając umarłych, są rzeczami wielkimi i cudownymi. Ale tajemnica Wcielenia, którą nieskończona moc Boga dokonała w Świętej Dziewicy, przekracza nieporównanie wszystkie te rzeczy. To dlatego wypowiada Ona słowa: „*Fecit mihi magna qui potens est*”.

Już Święty Hugo de Saint-Cher, francuski kardynał, dominikanin (+1263) zachwycał się kontrastem pomiędzy starotestamentową zapowiedzią a rzeczywistością odkupieńczego Wcielenia: „Jest rzeczą wielką, że Bóg uczynił człowieka na swój obraz i podobieństwo, lecz jeszcze większą jest, że sam uczynił się na obraz i podobieństwo człowieka. Jest rzeczą wielką, że z zupełnie wyschniętej laski Aarona wyrosły kwiaty i owoce; ale rzeczą jeszcze większą jest, że Dziewica porodziła Syna, pozostając dziewicą. Jest rzeczą wielką, że prorok Eliasz wskrzesił martwego syna wdowy, ale jeszcze większą jest, że Bóg Ojciec przywraca życie swojemu Synowi, który umarł na krzyżu. Jest rzeczą wielką, że Samson uśmiercał Filistynów, ale jeszcze większą jest, że nasz Pan umierając spowodował, że umarła sama śmierć, umarł triumf demona i piekła. Jest rzeczą wielką, że Jonasz wyszedł z brzucha wieloryba, który go połknął, ale jeszcze większą jest, że Nasz Pan wyszedł z grobu i z samych piekieł. To dlatego błogosławiona Dziewica wyśpiewuje: «*Fecit mihi magna qui potens est*»”.

Święty Tomasz de Villeneuve (1487-1555) mówi: „Oto wielkie rzeczy, które Bóg uczynił w Najświętszej Dziewicy, wyniósł Ją do takiej wielkości, że żadne ludzkie i anielskie oko nie mogą Jej dosięgnąć”. Ponieważ z tej małej córki Adama uczynił Matkę swojego Stworzyciela, Panią świata, Królową Nieba i Cesarzową wszelkiego stworzenia. Nowy cud pojawił się na świecie, wielkie zadziwienie nieba i ziemi, Bóg-Człowiek, Człowiek-Bóg, Bóg przyobleczony w człowieka, i człowiek zjednoczony z Bogiem. Cud na cudami, po którym już nic na ziemi nie wydaje się być godnym podziwu!” (*Komentarz do Zwiastowania*).

## **„Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, a święte jest Jego Imię”**

„O! Jak wielką jest rzeczą być Dziewicą i Matką zarazem, być Dziewicą i Matką Boga! – medytuje św. Jan Eudes.

O! Jak wielką jest rzeczą być złączoną z Ojcem Przedwiecznym w Jego boskim ojcostwie, będąc Matką bez ojca – w pełni czasów, tego samego Syna, którego On jest Ojcem bez matki – na wieczność.

O! Jak wielką jest rzeczą być przyobleczoną cnotą z Wysoka i być uczestniczką Jego godnej uwielbienia płodności, aby zrodzić Boga, który jest konsubstancjalny [tożsamy], odwieczny i równy Bogu, swojemu Ojcu.

O! Jak wielką jest rzeczą z łona dziewiczego zrodzić docześnie Tego, który zrodził się przed wiekami z Ojca miłosierdzia!

O! Jak wielką jest rzeczą dla śmiertelnego stworzenia dać życie Temu, od którego je otrzymała!

O! Jak wielką jest rzeczą być Córką i Matką swojego Ojca, swojego Stworzyciela i swojego Boga!

O! Jak wielką jest rzeczą być godną Oblubienicą Ducha Świętego i być złączoną z Nim w dziele zrodzenia godnego uwielbienia arcydzieła, jakim jest Człowiek-Bóg!

O! Jak wielką jest rzeczą zawierać w sobie Tego, którego Niebiosa niebios nie mogą już dłużej dla siebie zatrzymać!

O! Jak wielką jest rzeczą nosić w swoich wnętrznościach i trzymać w ramionach Tego, który swoim Bożym Słowem dźwiga wszystko.

O! Jak wielką jest rzeczą być żywicielką, strażniczką i guwernantką Tego, który jest suwerennym Władcą wszechświata!

O! Jak wielką jest rzeczą mieć moc i władzę Matki Tego, który zachowuje i rządzi całym światem poprzez swoją bezgraniczną Opatrzność.

O! Jak wielką jest rzeczą być Matką tylu dzieci, które były i kiedykolwiek będą chrześcijanami na ziemi i w niebie!

O! Jak wielką jest rzeczą być Królową Aniołów, Archaniołów, Książy Niebios, Zwierzchności, Cnót, Panowania, Tronów, Cherubinów, Serafinów i wszystkich świętych Patriarchów, Proroków, Apostołów, Męczenników, Wyznawców, Dziewic i Błogosławionych, którzy są w Niebie!

O! Jak wielką jest rzeczą dla córki Adama być, od pierwszej chwili życia, aż do ostatniej, tak przepelnioną świętością, że nigdy żaden grzech, ani pierworodny ani doczesny nie powstał w niej!

O! Jak wielką jest rzeczą być uniesioną i wziętą z ciałem i duszą do szczytów Nieba i zasiadać tam po prawicy Króla królów!

O! Jak wielką jest rzeczą być Władczynią wszystkich stanów suwerennego Władcy nieba i ziemi!

O! Jak wielką jest rzeczą posiadać władzę absolutną i suwerenną w niebie, na ziemi, w piekle, nad Aniołami, nad ludźmi i nad wszystkimi czystymi stworzeniami! (*Godne uwielbienia Serce Najświętszej Maryi Panny*).

### **„Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszchemocny, a święte jest Jego Imię”**

Zakończmy modląc się wspólnie ze świętym Cyprianem:

„O, Panie, jak godne uwielbienia jest Twoje Imię!  
Prawdziwie jesteś Bogiem, który czyni wielkie rzeczy.  
Nie podziwiam już więcej cudownego porządku świata,  
Ani trwałości ziemi, ani układu dni,  
Ani biegu i światłości słońca;  
Ale podziwiam Boga, który był dzieckiem w łonie Dziewicy;  
Podziwiam Wszchemocnego umniejszonego w kołysce;  
Podziwiam Słowo Boga zjednoczone osobowo ze śmiertelnym i kruchym ciałem człowieka”.  
(*Kazanie i Narodzeniu Naszego Pana*).

Ojciec Joseph-Marie Verlinde

Każdego miesiąca proponujemy duchowe rozważanie nad fragmentem Biblii odnoszącym się do życia braterskiego. Zachęcamy, abyście uczynili z tego słowa „lampę dla waszych stóp i światło na waszej ścieżce” podczas całego miesiąca. Grupy dzielenia duchowego spotykają się, by medytować to **Słowo Życia**. Jeśli jesteś zainteresowany, skontaktuj się z nami.

Nasz adres: «Rodzina Świętego Józefa» Saint Joseph de Mont-Rouge, 34480 PUIMISSON, Francja, mail: s.faustine@fsj.fr